

BROUDÁCI

Kočky
Šerm

Skoky na lyžích
Slovan Liberec

Skoky na lyžích SK Ještěd Liberec

Skoky na lyžích jsou nevšední a nebezpečný sport, který se dá provozovat v létě i v zimě. Ke skokům potřebujete skokanskou helmu, kombinézu, brýle, rukavice a lyže.

Existuje spousta skokanských oddílů např. Harrachov, SK Lomnice, Nové Město na Moravě atd. Avšak nejbližší je SK Ještěd Liberec, kam chodí pár žáků ze ZŠ Broumovská, např. bývalá žákyně

Karolína Sadvarová, Ondřej Jirotko, Tereza Sadvarová. Oddíl SK Ještěd Liberec přijímá děti od 5 let. Když je léto, tak se skáče na umělém trávníku a v zimě se skáče na sněhu. Trenéry dorostu jsou Pavel Věchet, David Jirotko a předžáky trénuje Jakub Drbohlav. Všichni trenéři jsou vážně dobří a milí. Každé jaro je nábor do oddílu ve Vratislavicích za koupalištěm Sluníčko.

Tereza S. 5.C

Parkurové skákání

Asi všichni známe parkurové skákání, nemyslím tím skákání přes baráky a tak dále, ale skákání koní s jezdcem přes skoky. Parkurové skákání se člení do skokových kategorií od nejlehčího do nejtěžšího. Asi si všichni kladete otázku, zda je to vůbec sport. Překvapí vás to, ale je to sport.

Mezi naše jezdce patří Aleš Opatrný. Jezdí parkurové skákání a je několikanásobným mistrem České republiky a mistrem Evropy mladých jezdců. V soutěži Global Champions Tour závodí za tým Prague Lions.

JUDO na naší škole

V Liberci jsou jenom dvě školy, kde můžete navštěvovat kroužek juda. Jednou z nich je i ta naše.

U nás se nachází judo klub pod jménem SAKURA JUDO LIBEREC. Jedním z učitelů trenérů juda je Tomáš Müller, který učí na této škole. Tělocvična se nachází v posledním patře školy, kde probíhají tréninky. Nemusíte se bát, že se

Vám něco stane, na začátku máte zkušební hodinu, po které se rozhodnete, zda budete chodit dál. Pokud se rozhodnete v judu pokračovat, tak si musíte pořídit kimono. Kimono je oblek, ve kterém budete cvičit. Na prvním tréninku se naučíte něco z gymnastiky a padat. Dovednosti se označují barevností pásků.

Terka O., 5. třída

HC BÍLÍ TYGŘI LIBEREC

V Liberci máme hokejový tým HC BÍLÍ TYGŘI LIBEREC, kteří hrají v bílo-modrých barvách stejně jako náš fotbalový tým. Tygři hrají v Home Credit Aréně.

Tým se skládá z 28 hráčů. Naši hráči nejsou pouze z Česka, ale jsou i ze Slovenska či Běloruska. Tým HC Bílí Tygři Liberec hrají již několikátou sezonu v extralize. Někdy se jim dařilo více, někdy méně. V sezóně 2015/16 získali Masarykův pohár a v letech 2016/17 a 2018/19, vyhráli základní část a získali Prezidentský pohár. To se jim povedlo i letos, jelikož 25.2. porazili Plzeň a zajistili si první místo v tabulce. Doufám jen, že tam to neskočí a v květnu oslavíme i zisk Masarykova poháru.

Vendy Ř. 6.A

ŠERM LIBEREC

Šerm je velice ladný sport, a jestli si myslíte, že je nebezpečný, tak jste na omylu. Samozřejmě pokud šermujete proti protihráči, který hraje nefér, může to bolet, ale to se stává málokdy. Většinou máte jen pár modřin, takže se tento sport tváří spíše jako sport pro kluky. Tím ale rozhodně nechci odrazovat holky – přece jenom i já jsem holka.

Ráda bych vám představila krajský oddíl ŠERM LIBEREC. Chodím do tohoto oddílu a moc se mi tam líbí. Rozhodně bych ho doporučovala, protože si tam krásně zpevníte všechny svaly. Já už mám za sebou druhé závody a bylo to super. Když se to dobře naučíte, dosáhnete toho nejlepšího výsledku.

Tea M., 5.C

Mažoretky v Liberci

Mažoretky jsou sport, který jen tak každý asi nezná nebo o něm možná jenom slyšel. Což mi je líto, protože mažoretky jsou vážně skvělý sport. Každý si jen myslí, že to je pouze točení s hůlkou, ale to se velmi mylí. Správná mažoretka se musí naučit správný postoj těla, pochodovat, triky s hůlkou (se kterými může „machrovat“ před svými kamarády). Zároveň potká nové lidi a může se

s nimi spřátelit. Také nasbírá hodně zážitků s týmem během závodů. Já už mám hodně zážitků se svým týmem a to jsem jeho členkou teprve druhý rok. V Liberci je tým Viva Liberec (do kterého chodím), do kterého patří twirlerky a mažoretky. Já jsem mažoretka, twirlerky dělají více gymnastických věcí s hůlkou.

Míša M. 6. ročník

Liberecký bazén

Pokud hledáte místo k odpočinku, tak zaskočte do našeho libereckého bazénu, jenž se nachází v centru Liberce na Tržním náměstí. Náš bazén nelze přehlédnout, takže se nebojte, že ho nenajdete. U vchodu na vás vykoukne malý obchůdek, v němž si můžete zakoupit to, co jste si například zapomněli doma. Vstupné si můžete prohlédnout buď online na webových stránkách, nebo při vstupu do bazénu na velké tabuli. Cena se pohybuje u dítěte kolem 60 Kč a u dospělého 80 Kč. Více informací se dozvíte právě na těchto stránkách. Pokud tedy chcete bazén navštívit, tak co nejdříve, je možné, že se bude rekonstruovat.

Tak a teď k tomu, co se v bazénu nachází. Při vstupu do samotného bazénu, ať už z dámské nebo pánské šatny, na vás vykoukne 50 metrový a zároveň největší bazén v této budově. Jeho hloubka dosahuje něco kolem 4 metrů, ale to jenom na jeho pravé straně. Na levé straně bazénu je o něco menší hloubka. Též se zde na pravé straně od velkého bazénu nachází menší, 25 metrů dlouhý bazén. U něho je umístěna také skluzavka. Dále mohou návštěvníci využít dva tobogány, jeden z nich měří 150 metrů. V areálu se ještě nachází pizzerie. V našem bazénu si skvěle odpočínáte a zároveň si můžete „zařadit“.

Jestli máte plavání opravdu rádi, tak bazén nabízí i plavecký kroužek. Děti si zde mohou užít hodně legrace, ale také se něco přiučit.

Niki K 7. ročník

Víte, že jedna naše paní učitelka je trenérkou v plaveckém oddíle PK Nisa? Víte, která?

Sportovní aplikace

Aplikace NTC od firmy NIKE je perfektním partnerem při workoutu a fitness. Která funguje jako osobní trenér. Sám jsem dříve používal podobnou aplikaci a přišlo mi to super.

Geocaching je aplikace, kterou určitě znáte, pomáhá najít „kešky“ a zároveň se pomocí ní dá naplánovat hezká netradiční procházka. Pár „kešek“ jsem už našel, některé jsou lehké na získání. Ale také jsem našel „kešku“ na vršku vysokého stromu.

Aplikací, kterou sám používám, je **Sweatcoin**, v níž vyděláváte penízky, za které si kupujete reálné věci. Jak samotná aplikace říká, „chodit se vyplatí“.

Rexona Motion Games je aplikace, která vyšla jako reklama na Deodorant Motion Sense a funguje tak, že za kroky, které uděláte, se Vám do virtuální peněženky přičte pár bodů. Za tyto body si potom můžete koupit Deodorant a další drogerii od značky Rexona.

Michal R. 8. ročník

FBC Liberec

Florbal je halovým sportem, který byl v České republice založen v roce 1993, což není ani 50 let. V Liberci vznikl první florbalový tým již v roce 1994 na ZŠ Dobiášova, kde dodnes působí, a nese název FBC Liberec.

V letošní sezóně hraje mužský tým Superligu. Ani naše škola není v tomto ohledu pozadu, neboť i u nás můžete navštěvovat kroužek florbalu s paní učitelkou Eliškou Zejmonovou. Vybrala jsem si jednoho hráče, se kterým jsem udělala krátký rozhovor, abych zjistila, co ho přivedlo k tomuto sportu.

Rozhovor s Patrikem Jonášem:

1. Proč právě florbal? - Jonáš mi řekl, že ho tento sport velmi baví.
2. Jak dlouho děláš florbal? -Přiznal se mi, že ho dělá krátce, 1 rok.
3. Byl si na nějakém závodě ve florbalu? - Odpověděl mi, že ano.
4. Plánuješ pokračovat s florbalem? - Prý ano.

Víte, že florbalový míček má 26 děr?

Liberecký fotbal

Určitě všichni víte, že v našem městě je fotbalový tým Slovan, celým názvem FC Slovan Liberec. Tým byl založen 12. července 1958 sloučením týmů TJ Jiskra a Slavoj Liberec. Od té doby hraje Slovan v modrobílých barvách. Současným trenérem A týmu je Pavel Hoftych. A jejich zápasy jsou k vidění na stadionu U Nisy, který má kapacitu 9900 diváků. Za celou svoji existenci byl Slovan 3x mistre ČR. Má svoji akademii mládeže pro holky a kluky, kam berou děti už od čtyř let.

V prosinci jsem měla to štěstí, že jsem se mohla „ulít“ ze školy a jít se třídou na prohlídku stadionu. Nejvíce mě překvapilo, z jaké výšky novináři sledují zápas. A jak dobře mají fotbalisté vybavenou posilovnu. Velmi jsem ocenila přístup pana průvodce a jeho ochotu nám všechno ukázat. Bylo to fajn dopoledne.

Miša M. 6. ročník

Víte, že 3 žáci
naší školy hrají
za FC Slovan
Liberec?

Můj oblíbený sport - volejbal

Volejbal je můj oblíbený sport, protože je při něm hodně zábavy a vždy se naučím něco nového. K volejbalu mě přivedla moje teta, která ho také pravidelně hraje. Já hraji volejbal za vratslavický tým. Všechny tréninky nejsou úplně stejné. Někdy se učíme nové způsoby odehrání míče, jako jsou například bagr nebo prsty. Jindy trénujeme podání anebo máme pouze atletiku, abychom měli dobrou fyzičku a byli rozhýbáni. Kromě tréninků se konají i turnaje a soustředění. Pravidelně jezdíme na týden do Itálie, kde se celý čas věnujeme volejbalu. Za odměnu dostaneme každý jedno tričko. Tento sport mě moc baví a ráda jezdím na každý trénink. Kdyby se někdo někdy chtěl připojit, tak máme tréninky každé pondělí úterý a středu. Budu se těšit.

Nikol Hrašnová

Kam v Liberci za sportem

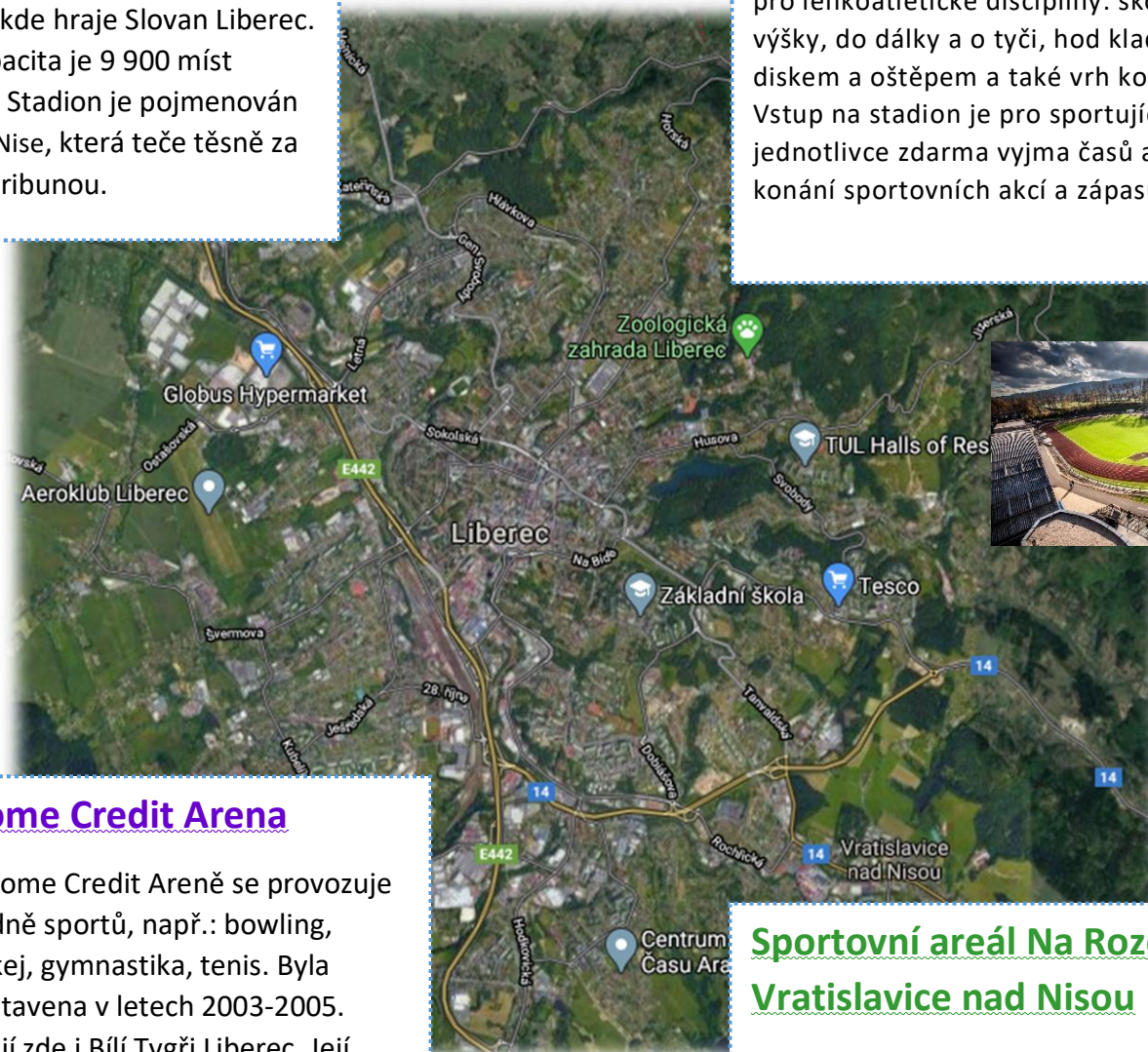
Stadion U Nisy

Stadion u Nisy je fotbalový stadion, kde hraje Slovan Liberec. Jeho kapacita je 9 900 míst k sezení. Stadion je pojmenován po řece Nise, která teče těsně za severní tribunou.

Atletický a fotbalový stadion

Stadion představuje fotbalové hřiště s přírodní trávou o velikosti 100 x 68 m, 400 metrů dlouhý tartanový ovál s osmi dráhami a vodním příkopem a sektory pro lehkotletické disciplíny: skok do výšky, do dálky a o tyči, hod kladivem, diskem a oštěpem a také vrh koulí. Vstup na stadion je pro sportující jednotlivce zdarma vyjma časů a termínů konání sportovních akcí a zápasů.

Home Credit Arena

V Home Credit Areně se provozuje hodně sportů, např.: bowling, hokej, gymnastika, tenis. Byla postavena v letech 2003-2005. Hrají zde i Bílí Tygři Liberec. Její kapacita pro hokejové zápasy dosahuje 7 500 diváků, z toho je 7 250 míst k sezení.

Sportovní areál Na Rozcestí, Vratislavice nad Nisou

Součástí areálu je fotbalové hřiště s umělým trávníkem, hřiště na plážový volejbal a víceúčelové hřiště na tenis, basketbal a další sporty. Povrchy všech hřišť jsou díky kvalitnímu podkladu a odvodnění vhodné pro celoroční provoz.

DIVADLO F. X. ŠALDY

Divadlo Františka Xavera Šaldy zná jistě každý, ale přemýšleli jste někdy nad tím, proč se vůbec jmenuje Šaldovo divadlo? A kdo to František Šalda byl? To vše a ještě mnohem více se dozvíte právě v tomto článku!

František Xaver Šalda se narodil 22. 12. 1867 v Liberci a zemřel 4. 4. 1937 v Praze. Původně byl pokřtěn Franciscus Aloisius Šalda. Jediný milostný vztah měl k Růženě Svobodové, zemřel však svobodný. Byl to český literární kritik, spisovatel a

novinář. Napsal například knížku: Strom bolesti, Duše a dílo nebo Tažení proti smrti. V roce 1899 mu začalo částečné ochrnutí těla výrazně ztěžovat život. V mládí studoval práva, ale nedostudoval. V roce 1906 získal doktorát z umělecko-historické problematiky. Zemřel roku 1937, bohužel bezdětný.

Divadlo jako takové stojí od 10. srpna 1882. Tehdy však neslo název Soukenické divadlo. Stavbu divadla provázelo několik komplikací, například to, že

vyhořelo vídeňské divadlo a o život přišlo více než 400 osob.

Plány proto musely být přepsány, aby mohlo být vytvořeno více únikových východů. Byla tudíž vynechána plánovaná restaurace v suterénu a stavba byla výrazně dražší.

Tak co? Dozvěděli jste se něco nového? Nebo jste vše už věděli? Já osobně jsem se při psaní dozvěděl spoustu zajímavých věcí.

David Pinkas

Sochy koček u Plazy

Určitě všichni znáte sochy koček u Plazy. Trojici koček si totiž nadmíru oblíbily děti, které po nich s neskrývanou radostí lezly, což se následně podepsalo na jejich vzhledu. Proto muselo sousoší koček projít drobnou úpravou. Byly projasněny novým nátěrem a byla opravena i drobná poškození, aby si při lezení po nich malé děti neublížily.

Zajímavost...

Sousoší Kočky zdobí Liberec už od září 2010.

Kolik měří?

První a taky největší kočka měří 150 cm a další dvě kočky 120 cm.

LIBERECKÁ RADNICE

Jedna z nejkrásnějších staveb Liberce je bez debat radnice. A proto bych se musel hluboce stydět, kdybych ji nezařadil do svých článků o památkách Liberce. Takže tady je...

Rozhodnutí postavit radnici padlo v roce 1599. Měla nahradit tehdejší starou rychtu (to byla budova, kde sídlil úředník-rychtář). Vypracováním plánů a rozpočtů byl pověřen italský mistr Marcus Antonio Spazio di Lancio. Plány byly schváleny 11. září 1599 a základní kámen byl položen 2. října 1599.

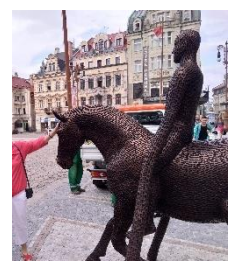
Budova byla rozdělena na podzemí, přízemí a první patro. V přízemí byly kupříkladu

pekařské nebo masné stánky, či dokonce výčep. V prvním patře byla například radní síň, velký sál, nechybělo však ani vězení pro dlužníky. Podzemí pak sloužilo k ukládání různých lihovin (pivo, víno). Nejhlouběji se však nacházela děsivá městská mučírna. Dominantou celé budovy ovšem bylo něco úplně jiného. Věž s hodinami. Ta však musela být docela často opravována, a v roce 1801 ji dokonce zasáhl blesk.

Já osobně doufám, že jste si užili všechny mé články o památkách Liberce a to včetně naší radnice. Teď však už přišel čas přesunout se zase na jiná témata, takže brzy na shledanou.

David Pinkas

Víte, že před libereckou radnicí stávalo dříve sousoší koček? To bylo následně vystřídáno jinou sochou. Dokážeš si vzpomenout, která socha vystřídalala kočky?

... a teď něco málo ke kočkám.

Kočky tiší společníci člověka nejsou sice tak hravé jako psi, ale i tak si je spousta lidí oblíbila. Dříve byly kočky divoké jako třeba lev nebo tygr, a proto jsou jim vzdáleně příbuzné. Tito tvorové jsou domestikováni již tisíce let. Například ve starém Egyptě byly kočky součástí majetku panovníka. Tehdy vznikaly i kočičí sarkofágy. Dnes existuje několik plemen kočky domácí od siamské až po perskou kočku. Kočka - matka má obvykle 3 až 10 koťat. Po porodu jsou bezmocná, matka je musí zahřívát a neustále je čistit. Koťata jsou v péči matky zhruba 12 týdnů. Sem tam se o kočkách natočí animovaný film, dokument nebo něco zcela jiného. Kočky jsou spíš samotáři, mnozí lidé jsou přesvědčeni, že se bojí vody, to ale neplatí pro všechny kočky. Tak co, máte doma kočku?

Lucie Gajowniczková

VALDŠTEJNSKÉ DOMKY

Tyto prastaré domy, které pocházejí ze 17. století, jsou památkou, o které, podle mě, nemá většina obyvatel Liberce a jeho okolí ani potuchy. Proto jsem se rozhodl o nich něco napsat.

Jak jste si mohli přečíst výše, jsou to domky pocházející ze 17. století. Poslední tři domy stojí v Liberci ve Větrné uličce. Byly postaveny na rozkaz českého vojevůdce Albrechta z Valdštejna. Stavba probíhala v letech 1678, 1680 a 1681.

Všechny domy původně sloužily k ubytování soukeníků až na jeden, který se později změnil na krčmu, zvanou „U města Petrohradu“. Dříve jich bylo na severní straně šest a na jižní pět. Během druhé světové války byla ovšem většina z nich zničena a jejich další osud byl nejistý. První pokusy o rekonstrukci se nezdařily, a tak byly vyjmuty z památkové péče a začalo se rozhodovat o demolici. V roce 1953 se však vedle nich usídlila Střední průmyslová škola stavební a její profesori se rozhodli rekonstruovat tuto památku. Po náročné přestavbě byly domky užívány jako pracovny pro středoškolské profesory. Od roku 1976 jsou užívány a udržovány Střední průmyslovou školou stavební v Liberci.

Doufám, že jste si článek užili stejně jako já a dozvěděli se i pár nových informací. Přestože Valdštejnské domky asi nejsou tak pěkné jako například naše radnice, rozhodně se vyplatí zajít se na ně podívat.

David Pinkas

KREMATORIUM V LIBERCI

Ti, kteří chodí na Dušičky zapalovat svíčky svým blízkým zemřelým, si jistě povšimli našeho překrásného krematoria. Netušili jste možná, že je to nejstarší krematorium v naší zemi.

Stavba našeho krematoria započala již 4. května 1915. Zajímavostí je, že mezi návrhy, kam budovu umístit, byl i Ještěd. Stavbu provedla firma Gustav Sachera a byla dokončena roku 1916. Již 3. listopadu zde byla zkušebně zpopelněna dvě mrtvá zvířecí těla. Slavnostně však bylo otevřeno až 27. srpna 1917, tedy skoro o rok později.

I přes to že si 1. světová válka vyžádala spoustu obětí, nebyly kremace v našem krematoriu povoleny. První oficiální kremace byla provedena 30. října 1918, šlo o libereckého měšťana Roberta Jahna. Během 2. světové války zde byli mimo jiné zpopelněni také studenti, kteří byli popraveni během demonstrací 28. října 1939.

Pro mě je naše krematorium důležitou součástí Liberce a určitě má něco do sebe. Ale velkolepost této stavby si uvědomíte skutečně až tehdy, když kolem něj září na vedlejším hřbitově v čase dušiček září stovky a stovky dušičkových světél - svíček.

David Pinkas

Soutěž

Poznáš, kde na nacházejí tyto sochy? Napiš na mail redakční rady a my ze správných výsledků vylosujeme jednoho šťastlivce, který získá malou odměnu.

casopis.broumovska@seznam.cz

A

B

C

Rozhovor v jídelně

Jak jste si všimli, od ledna je v jídelně nová vedoucí kuchyně. My jsme se proto jako zástupci časopisu rozhodli udělat s ní rozhovor.

Dobrý den, jak se jmenujete?

Jmenuji se Petra Smutná.

Zajímalo by nás, jak jste se k této práci dostala?

Dostala jsem na ni nabídku, kterou jsem poté přijala.

Jak se Vám u nás líbí?

Zatím si zvykám na nové prostředí a kolegy, ale je to tu příjemné.

Zasahujete nějak do příchutí automatu na pití?

Ne, bohužel jsou předepsané stejně jako jídlo.

Můžeme čekat nějaké změny v jídelně?

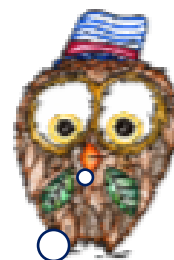
Vzhledem k tomu, že nevaříme, tak nevím.

Je něco, co Vás v jídelně těší?

Když někdo přijde, nahlas pozdraví, je veselý a usměvavý.

Takže pokud chcete udělat paní vedoucí a kuchařkám radost, tak hlasitý pozdrav a široký úsměv je ta správná cesta.

Michal R. 8. ročník

Víte, že na webu naší školy najdete fotojídelníček?

Jak to vypadá „na časopise“

Napadlo vás někdy, jak to asi probíhá „na školním časopise“ – tedy na našem kroužku?
Jestli ano, tak právě pro vás je tento článek, neboť jsem se rozhodla vám něco málo o tom napsat.

„Časopis“ začíná oficiálně ve 13:45, ale většinou se sejdeme až tak ve 14 hodin. Sraz bývá nejčastěji v odpočinkové zóně na první patře. Nejdříve si popovídáme, jak se kdo má, a potom jdeme do bobkárny (bývala počítačová místnost). Tady hrajeme hry, nejčastěji hru „Blázní“, která je naše neoblíbenější. Následně jdeme dolů do počítačové místnosti a začneme svoji práci. Každý redaktor má přidělený článek v určité rubrice, na kterém pracuje. Když si neví rady, ostatní mu poradí.

Dohromady je nás 18.

Ema R. 7. ročník